

Klaske's tori

Hallo lieve mensen,

“Tel uw zegeningen 1 voor 1....” Heeft u een rekenmachine? Tel dan met mij mee....

GOSPELTRUCK NAAR HET WESTEN!

De truck is gereed voor de grote reis: nieuwe olie en nieuwe banden en de tank vol. Klaar voor het vertrek naar Wageningen. Een dag later ben ik er achter-aangereden met Rebekka en Lianne, twee stagiaires. Beter gezegd: Barrie en Lillie, de clowns aan mijn rechter- en linkerhand bij alle kinderfeesten die we mochten geven.

Wageningen, een stad waar iedereen uit wegvlocht. Geen werk, geen ontspanningsmogelijkheden, geen middelbare school.... maar wel twee actieve kerken die de kinderen willen bereiken. Samen met hen hebben we twee dagen kinderfeest gegeven en film gedraaid voor jong en oud. De eerste avond kwam de zegen van boven. De bliksem had ik allang ontdekt en met een bezorgd gezicht ging ik naar de pastor. “Heb geloof zuster Klaske! Het gaat niet regenen!” zei hij. Klaske had best geloof, maar ze maakte zich vooral zorgen om al het materiaal. Wat, als de bliksem inslaat of als het plots gaat regenen? Alles staat immers in de openlucht: beamer, laptop en geluidsapparatuur. Toen ik dit had bedacht en me terugrok om dit alles aan God te vertellen, gebeurde het. De hemel brak open met zegen van regen! Binnen twee minuten waren de mensen verdwenen, beschermde ik met mijn eigen leven de beamer en laptop en was ik tot op mijn onderbroek drijfnat! Maar God is goed, het materiaal en wij hebben het overleefd. De volgende dag kon alles drogen in het zonnetje en waren we weer ready voor het tweede feest. Die avond kwamen er veel meer jongeren kijken naar de film en hebben veel kinderen en jeugdigen gekozen om Jezus te dienen.

De volgende drie dagen stond **Nickerie** op de planning. ‘s Morgens een feest in Longmaypolder en ‘s middags op Clarapolder. De polders waar hindoeestanen wonen die op de rijstvelden werken. Kinderen die in de vakantie niet een dagje uit gaan, laat staan met de caravan naar Frankrijk! Met deze kinderen mochten we drie dagen feestvieren! De gemeente haalde ze op en bracht ze thuis met een bus. In beide polders hadden we rond de 100 kinderen. De kinderen hadden vaak hun mooiste kleren aan. Ziet u ze op de foto enthousiast dansen voor God!?

De samenwerking met de gemeente was heel fijn en we zijn heel goed opgevangen. Heel veel hindoestaatjes hebben gehoord van een liefdevolle God, waarvoor we mogen leven. Een God waar we niet angstig voor hoeven te zijn, maar een God die ons juist zoveel wil geven als wij Hem dienen! De grootste zegen was, dat bijna alle kinderen heel bewust een keuze hebben gemaakt om deze God te dienen. Deze kinderen komen nu wekelijks op de verschillende kinderclubs die de gemeente organiseert.

De voorganger van de gemeente in Wageningen had gevraagd of we op de terugweg nog even langs Wageningen konden gaan om naar het Indianendorp **post Utrecht** te gaan, om daar kleren te geven en het evangelie te vertellen. Toen we in het dorp aankwamen waren de mensen al bij elkaar gekomen. Op een groot zeil mochten we de kleren, schoenen, tassen en riemen zetten. We kregen alle gelegenheid om te vertellen wat we hier kwamen doen. Met mijn ukelele en een grappig liedje mocht ik de ietwat gespannen sfeer doorbreken. Daarna vertelde ik een verhaal, waarin het evangelie naar voren komt en duidelijk wordt dat wij straf hebben verdiend, maar dat God uit liefde zijn Zoon Jezus de straf heeft laten dragen. Bij de vraag van de voorganger wie voor Jezus wilde kiezen stak de kapitein van het dorp (soort burgemeester) als eerste zijn vinger enthousiast in de lucht. Nadat iedereen mooie kleren en schoenen had uitgezocht, namen we afscheid met de belofte dat de gemeente de week erna bijbels zou brengen en bijbelstudie zou geven.

Er was alleen één probleem: ik kon mijn slippers niet meer vinden.. Wat bleek, een oude man had mijn slippers al aangetrokken, want hij dacht dat ze ook bij de schoenen hoorden die we hadden gegeven. Gelukkig was er nog een ander paar schoenen waarmee ik deze man blij kon maken en kon ik mijn slippers weer meenemen.

Teruggekomen in de stad, mochten we de volgende dag nog een feest geven op **Paranam**, waar zo'n 250 kinderen waren. Het was nog spannend, want bij politiecontrole onderweg bleek dat mijn internationale rijbewijs was verlopen. Maar met een vriendelijke knipoog mocht ik toch voor die dag doorrijden. Maar de truck, met mannelijke bestuurder, mocht niet doorrijden. Na wachten, irritatie, ongeduld en gebed ben ik gaan praten met de agenten en heb ze uitgelegd dat 250 kinderen op ons wachten. En weer die zegen..... de truck mocht voor die dag doorrijden en we hebben een fantastisch feest mogen geven.

Na 10 feesten op een rij hadden we het wel een beetje gehad, dat begrijpt u hopelijk wel. Maar het was super, en de zegen was heel groot. Dank u voor uw gebeden en steun, zodat we dit mochten doen.

DAK BOVEN MIJN HOOFD

Omdat ik steeds weg was van huis, heb ik geen kans gehad om een huis te zoeken. Maar binnen twee dagen ben ik toch verhuisd naar een klein appartementje. Het ligt voor mij aan de goede kant van de stad, want nu zit ik overal nog dichterbij. Wel is het appartementje duurder dan het kasteel dat ik hiervoor huurde, maar ook hierin zal God voorzien.

AFSCHEID IN APOERA

Christientje kunt u zich vast nog wel herinneren. Het ontroerende verhaal van het meisje dat verdronken is. Op een wonderlijke wijze heeft een kinderpsychologe mij gevraagd om met haar mee te gaan om de kinderen en de ouders van dat dorp te begeleiden bij het trauma. Twee keer zijn we met het vliegtuig daar naar toe geweest en mochten we met de ouders en de kinderen praten. Ik heb mij vooral bezig gehouden met de kinderen. De laatste keer was het doel om de kinderen zover te krijgen dat ze weer in de boot durfden te gaan om afscheid te nemen van Christientje. Zo heb ik met de kinderen op het droge bootje 'gespeeld' en daarbij het lied geleerd dat we met Jezus veilig in de boot zijn. Om de kinderen meer veiligheid te geven, hebben we met de kinderen gezwommen met reddingsvesten aan.

En toen was het moment aangebroken om afscheid te nemen. Met de familie en de kinderen die bij Christientje in de boot zaten zijn we naar de plek gevaren en daar hebben we bloemen in het water gestrooid. Heel zwaar voor hen, maar toch goed om zodoende verder te kunnen in het rouwproces. Het zusje en de vriendinnetjes van Christien laten met trots hun kroontje zien dat zij ook straks in de hemel krijgen, net zoals Christien die nu in de hemel is.

Hoeveel zegeningen heeft u al kunnen tellen? Er is geen ruimte om alle zegeningen te noemen. Maar nog één zegen moet ik u vertellen:

KAJAPATI KRIJGT EEN BIJBEL

Kajapati, een dorp aan de Surinamerivier waar een rooms katholieke gemeente een kerk heeft. Er mogen geen 'andere' christenen komen. Maar wij hebben toestemming om kinderwerkers te trainen. Min of meer undercover gaan Gloria en ik naar het dorp. De eerste avond vertellen we uitgebreid het evangelie en hoe we dat de kinderen moeten aanleren. Ik ben wat zenuwachtig, omdat ik alles in het Stranang tongo moet zeggen en dat nog steeds niet goed kan spreken. Maar ik word bemoedigd door toeristen die bij de training zaten: "je hebt het heel goed gedaan. Want ik heb er niks van begrepen!" De volgende dag gaan we dapper door in de brandende zon, baby's die kruipen over je voeten terwijl je spreekt en vrouwen die het blijkbaar heel normaal vinden om gewoon er door heen te praten. Maar zegen is er! Alle kinderwerkers kiezen voor Jezus en mogen we een bijbel geven. We leren ze zeer geduldig hoe ze een tekst moeten opzoeken. Op de laatste dag geven zij zelf een kinderfeest waar ze zingen, het evangelie aan de kinderen vertellen en het verhaal van: Jezus zegent de kinderen uitspelen. We gaan begin volgend jaar weer terug naar dit dorp.

PLANNING & GEBED.

Dank God voor al deze zegeningen en nog veel meer!

Blijf bidden voor kinder- en tienerpastoraat. Dank God voor de nieuwe vrijwilligers. Bid dat het een team mag worden.

Bid voor de gospeltruck waar we elke maandag mee uittrekken.

Tel zijn zegeningen 1 voor 1! Gods zegen, Klaske Hummelen

Contactpersoon TFC: Alien Hogewey 055-5421175 Alienmenkveld@hotmail.com website:www.klaskehummelen.nl	Adres: Postbus 9181 Zorg en Hoop Paramaribo Suriname Klaskehum@gmail.com	Ondersteuning: Operation Rescue Missions 't Loo-Oldebroek Bankrekening: 348413963 met vermelding: t.g.v. Klaske IBAN nr: NL 11 RABO 034 84 13 963 BIC-CODE: RABO NL2U www.operation-rescue.org
--	--	---